

ADODVS speelt GENESIS

Gezien op 23 en 25 november 2018 (Bethelkerk, Den Haag)

STUKKEUZE

Het stuk Genesis, gebaseerd op het oude testament, is geschreven door Sophie Kassies in 2015. Het is een fijne theatertekst die niet geschreven is om het eerste Bijbelboek Genesis superheilig te vertellen maar op zo'n manier dat wij ons daar nu nog toe kunnen verhouden. Sophie Kassies heeft deze tekst geschreven vanuit de menselijkheid van de personages waardoor ook de vrouwelijke rollen helderder en meer uitgesproken naar voren komen ten opzichte van het oude testament. Hierdoor kan je je als publiek, of je het oude testament nu goed kent of niet, goed verhouden tegenover de personages. In dit stuk staat Jakob centraal die ons het verhaal van zijn voorvaderen vertelt zoals beloofd aan zijn vader Isaak. Het stuk bestaat uit vijf hoofdstukken, start bij het scheppingsverhaal en gaat tot en met de dood van Jakob zelf die gedurende het hele stuk aanwezig is. Genesis is een spelersstuk met een rijkdom aan verschillende personages die nooit sacraal maar vaak grappig, menselijk en bij tijden ook ontroerend worden beschreven. Het stuk is een interessante keuze voor de grote spelersgroep van Adodvs, omdat er veel en diverse personages worden opgevoerd, waarvan er vele een interessante ontwikkeling doormaken. Het ideale stuk voor Adodvs om mee uit te pakken in het jubileumsjaar.

REGIE

Het regisseursduo is erin geslaagd om dit oorspronkelijk 5 uur durende stuk terug te brengen naar 2 uur. Zonder veel verlies aan personage-ontwikkelingen en met behoud van een heldere boog. In de spelregie zijn ze erin geslaagd een consequent en hoog spelniveau te realiseren. Het werd maar zelden pathetisch. Goed gebruik gemaakt van humor, abstractie en geluid. Bijvoorbeeld de regen bij de zondeloed die door de spelers werd gemaakt was een mooie vondst. Ook de ballen die dienden als de geboren zonen en dochters werkten goed. Tot slot zat er ook een goede dynamiek in het geheel, lange en wat kortere tekstscenes werden afgewisseld en onderstreept met korte, inventieve fysieke stukken.

VORMGEVING

Een prachtige locatie, die ook goed is ingezet. Het plateau boven de speelvloer voor de altijd aanwezige Jacob die van zowel links- als van rechtsonder werd belicht waardoor zijn schaduwen aan weerszijden weerspiegelde werkte heel sterk.

In de opkomsten en de mise-en-scene werd de gehele ruimte gebruikt. Boven achter het publiek voor het scheppingsverhaal. God die tussen de tribunes door tevoorschijn kwam. Kortom deze ruimte bood veel mogelijkheden, die goed benut zijn.

Over de kostuums was een duidelijke keuze gemaakt, zandkleurige basis met kleuraccenten voor ieder hoofdstuk. Die abstractie was duidelijk en helder. Daardoor was het 'echte' Farao hoofdstuk niet nodig, dit had makkelijk doorgetrokken kunnen worden in de code die er al was. Zoals de petjes van de broers.

Het belichting was bij tijden heel mooi; isolatie van god tussen de tribune, Jacob boven op

het platform, de geboorte van Benjamin. Het illustratieve gebruik van licht bij de schepping van de aarde vonden we daarentegen minder geslaagd.

SPEL ALGEMEEN

Een diverse spelersgroep, in leeftijd en ervaring, die toch samen als één groep dit stuk draagt. De grote uitdaging was om de personages menselijk te houden. Hierin is de groep grotendeels geslaagd, sommige spelers meer dan anderen. Over de hele lijn werd met overgave en spelplezier het verhaal gespeeld.

Bram Heijkers – Jakob

Bram heeft een goede stem en een goede dictie, en hij richtte zijn tekst goed. In de verwelkoming voelde het spel wel wat ‘gedragen’ aan, daarin voelde je enige spanning.

Herman Battjes – Adam & Isaak

Een grappig moment van Herman was de inleiding van het paradijs, die hij als brochure van een themapark voorlas. In zijn taalgebruik en fysiek miste soms een gevoel voor ritme. Het kind was heel leuk gespeeld.

Foske Meerlo – Eva, Deborah & Juda

Foske kwam het best tot haar recht in het botte spel als Juda. De overige personages bleven wat aan de oppervlakte; wij zouden de speler graag uitdagen meer uitgesproken keuzes te maken.

Sjoerd van Harmelen – Kain, God & Jakob

In zijn rol van Kain speelde Sjoerd in dezelfde energie als zijn tegenspeler. Ook de minder omvangrijke rollen zou Sjoerd meer gelaagd kunnen aanpakken. De rol van Jacob lag hem beter, hierin liet hij ingeleefd spel zien en durfde hij meer rust te pakken.

Niels Starreveld – Abel & Benjamin

Beide personages waren beperkt in ontwikkeling en omvang. Daarom kan de jury zich geen duidelijk beeld vormen van de spelkwaliteiten van Niels. In de scene met Sjoerd zat Niels in dezelfde energie als zijn tegenspeler – hierin zou een contrast interessant kunnen zijn. Toch waren het beide leuk gespeelde volkse personages.

Niek Fassaert – Slang, Cham & Esau

Is een speler met een sterk gevoel voor timing en humor. De slang zette hij sterk en onbevattelijk neer. Hij bracht de scene tot leven.

Niek Hobbelman – God, Sem & Jakob

In zijn rol als God is Niek wat minder gericht, mist hij focus. Hij pakt wel goed de wraakbeluste kant van het personage, hierin zien we een God die even erg is als de net opgevoerde duivel.

Mark Vanhommerig – Noach & Laban

Grappige opkomst als Noach, mooie lage basstem. Ontwapenende speler, waar je graag naar kijkt en luistert. Laban scherp en menselijk gehouden.

Nelleke Dohle – Mrs. Noach, Rebekka & Levi

Een speller die geaard speelt, veel verschillende kleuren laat zien en daar makkelijk tussen kan schakelen. Sterke interpretatie van tekst, goed ingeleefd spel en durft breekbaar te zijn.

Beau Gunst – God, Hagar & Ruben

Werkt goed met haar tekst, ze visualiseert wat ze zegt. Haar spel is geaard en krachtig. Wanneer ze rust pakt, komt er meer gelaagdheid in haar spel en kwetsbaarheid, mooi. Haar monoloog als Hagar was een heel memorabel moment.

Sanne Trienekens – Lot en Lea

Lea zetten ze neer vol overgave, humor en kwetsbaarheid. Ze durft echt fysiek te spelen en speelt scherp met haar tekst. De monoloog van Lea was zeer sterk neergezet.

Cora Kreft – Sara & Jozef

Als Sara had ze een mooie monoloog. Jozef lag haar beter, ze laat meerdere kleuren zien in haar spel. Haar spel is meer geaard, inleving is beter. Ze speelde vrijer in deze rol.

Herman Taal – Abraham & Farao

Hermans sterkste stuk was zijn monoloog over zijn dode zoon als Abraham, maar het personage an sich miste een scherpe tekening. Die kwam beter naar voren in zijn rol als Farao.

Dorien Bennink – Eliëzer, Rachel & Simeon

Incasseert mooi, luistert echt naar haar tegenspelers. Visualiseert haar tekst. Laat mooi spel zien als Rachel en de tegenhanger Simeon was komisch en scherp.

ALGEMENE INDRUK

Een grote uitdaging om deze origineel 5 uur durende tekst op de vloer te zetten, zonder pathetisch te worden en het verhaal begrijpelijk en menselijk te houden. Dat is deze groep bijzonder goed gelukt. Het was een goed verzorgde avond, met heldere scenes, duidelijke theatrale codes, humor en personages van vlees en bloed. Een waardige jubileumvoorstelling, waar Adodvs trots op mag zijn.